

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

► PAŽINKIME KATEKIZMĄ

Lapkričio 19 d., šį sekmadienį, 14 val., šv. Antano rūmų salėje (Vilniaus g. 6) vyks kun. br. Antano Grabnicko OFM Katalikų Bažnyčios Katekizmo mokymas.

► ŠV. ANTANO DIENOS CENTRUI - 10 METŲ

Lapkričio 24 d., penktadienį, 18 val. šv. Mišiose dėkosime už Šv. Antano dienos centrą, kuris jau veikia 10 metų.

► PRANCIŠKONIŠKAS PRAKARTĖLIŲ KONKURSAS

„Pasitik Kūdikėlį Jėzų su šv. Pranciškumi“

Antrą kartą visoje Lietuvoje organizuojamo pranciškoniško prakartėlių konkurso tikslas – per adventinį laikotarpį suburti šeimą kartu apmąstyti šventų Kalėdų slėpinį – Dievo įsikūnijimą ir gimimą Betliejaus tvartelyje – bei paskatinti pasigaminti prakartėlę patiems. Juk būtent mūsų skirtas laikas yra brangiausia dovana Dievui ir artimiesiems!

Konkurso taisyklės rasite: **bažnyčios skelbimų lentoje, Facebook puslapyje @prakarteliukonkursas**, interneto puslapyje **ofm.lt**

► KALĖDOJIMAS

Norintys kalėdojimui pakviesti į namus brolių, jau galite registruotis parapijos raštinėje.

► ADVENTO REKOLEKCIJOS

Gruodžio 1 - 3 d., po 18 val. šv. Mišių mūsų bažnyčioje vyks Advento rekolekcijos, kurias ves ses. Pranciška Bubelytė FDCJ. Kviečiame dalyvauti!

► ADVENTO SUSITAIKINIMO PAMALDOS

Gruodžio 16 d., šeštadienį, 16 val., mūsų bažnyčioje vyks Advento Susitaikinimo pamaldos. Kviečiame visus susitikti su Viešpačiu per Atgailos (Susitaikinimo) sakramentą, kad Kalėdos tikrai taptų džiaugsminga švente!

► CARITAS ŽVAKELĖS

Parapijos raštinėje galite įsigyti Caritas žvakelių (taip padėsite Caritui Lietuvoje tęsti savo misiją ir paremsite vargstančius).

LITURGINIAI SKAITINIAI

20 P — Šv. Rapolas Kalinauskas, vienuolis

1 Mak 1, 10-16. 41-45. 54-60. 62-67;
Ps 118, 53. 61. 134. 150. 155. 158; Lk 18, 35-43

21 A — Švč. Mergelės Marijos Paaukojimas

Zch 2, 14-17; Lk 1, 46-55; Mt 12, 46-50

22 T — Šv. Cecilija, mergelė, kankinė

2 Mak 7, 1. 20-31; Ps 16, 1. 5-6. 8. 15; Lk 19, 11-28

23 K — Šv. Klemensas I, popiežius, kankinys

Šv. Kolumbanas, abatas
1 Mak 2, 15-29; Ps 49, 1-2. 5-6. 14-15; Lk 19, 41-44

24 P — Šv. Andriejus Zung-Lakas, kunigas, ir draugai, kankiniai

1 Mak 4, 36-37. 52-59; 1 Kr 29, 10-12; Lk 19, 45-48

25 Š — Šv. Kotryna Aleksandrietė, mergelė, kankinė

1 Mak 6, 1-13; Ps 9, 2-4. 6. 16. 19; Lk 20, 27-40

26 S — MŪŠŲ VIEŠPATS JĖZUS KRISTUS, VISATOS VALDOVAS

(Kristus Karalius)
Ez 34, 11-12. 15-17; Ps 22, 1-3. 5. 6; 1 Kor 15, 20-26; Mt 25, 31-46

Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija, Vilniaus g. 2, 97129 Kretinga
tel.: (8-445) 76373, mob.: 8 686 30227; faksas: (8-445) 77481; el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
Parapijos interneto svetainės adresas: www.kretingospranciskonai.lt
Parapijos raštinės darbo laikas: 9.00 - 13.00 ir 15.00 - 19.00, sekmadieniais 9.00 - 14.00
banko sąsk.: Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. M. Marijai parapija,
įm. kodas - 190769729, sąsk. nr. - LT904010041800022330, DnB bankas, Kretingos sk.
Laikraštėlių parengė Giedrė Gagalaitė
Laikraštėlių galite prenumeruoti el. paštu apsilankę parapijos interneto svetainėje.

KRETINGOS VIEŠPATIES
APREIŠKIMO ŠVČ. M. MARIJAI
BENDRUOMENĖS
INFORMACINIS LAPELIS

Nr. 987
XXXIII EILINIS
SEKMADIENIS
2017 m. lapkričio 19 d.

Kelyje

„MAN YRA GERA
BŪT ARTI DIEVO,
PRIEGLAUDĄ
PAS VIEŠPATĮ
DIEVĄ TURĖTI.“

Ps 72, 28

IŠ PATARLIŲ KNYGOS
(31, 10-13. 19-20. 30-31)

Tauri moteriškė! O kur tokią rasti?
Ji daug vertingesnė už perlą brangiausią.
Pilnai pasikliauti ja gali jos vyras:
dėlei jos darbštumo jo turtai gausėja.
Jam gera – ne bloga – ji stengias daryti
diena iš dienos per gyvenimą visą.
Ji vilnas šukuoja, linų daug pribraukia.
Sumanios jos rankos nestovi be darbo:
tai griebiasi verpsto, tai imas vytuvų.
Nelaimėi ištikus, pagalbą suteikia;
ji išmaldą dosniai varguoliams dalija.
Žavumas – praeina, ir grožis – nuvysta.
Šlovė moteriškai, kur Viešpaties bijo!
O darbščios jos rankos jai garbę teteikia –
visi tesužino jos darbus naudingus.

ATLIEPIAMOJI PSALMĖ (127, 1-5)

P. *Esat laimingi, kad bijotės Dievo.*

Laimingas esi, kad Dievo bijaisi,
kad laikais jo parodyto kelio!
Savo darbo vaisiais maitinsies,
būsi laimingas ir pertekęs visko. – P.

Tavoji žmona – kaip vyno medis derlingas –
apie namų židinių suksis,
vaikai – kaip jaunos alyvų šakelės –
susės aplink stalą. – P.

Matai, koks laimingas tas vyras,
kuris Viešpaties bijo!
Telaimina Dievas tave nuo Siono,
kad visą gyvenimą tu
Jeruzalę klestint regėtum. – P.

IŠ ŠVENTOJO APAŠTALO PAULIAUS PIRMOJO LAIŠKO TESALONIKIEČIAMS (5, 1-6)

Dėl laiko ir valandos, broliai, nėra reikalo jums rašyti. Jūs patys gerai žino-
te, kad Viešpaties diena užklups lyg vagis naktį.

Kai žmonės kalbės: „Gyvename ramiai ir saugiai“, tada juos ir ištiks netikė-
tas žlugimas, tarytum gimdymo skausmai nėščiaj moterį, ir jie niekur nepa-
bėgs. Betgi jūs, broliai, neskendite tamsoje, kad toji diena jus užkluptų lyg
vagus. Juk jūs visi esate šviesos vaikai, dienos vaikai. Mes nepriklausome
nakčiai nei tamsai.

Todėl nemiegokime, kaip kiti, bet budėkime ir būkime blaivūs!

ALELIUJA.

*Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu, – sako Viešpats. –
Kas pasilieka manyje, tas duoda daug vaisių.*

ALELIUJA.

EVANGELIJA PAGAL MATAJĄ (25, 14-15. (16-18). 19-20. (21-30))

Jėzus pasakė savo mokiniams tokį palyginimą:

„Vienas žmogus, iškeliaudamas į svetimą šalį, pasišaukė tarnus ir pavedė
jiems savo turta. Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, trečiam vieną –
kiekvienam pagal jo gabumus – ir iškeliauvo.

[Tas, kuris gavo penkis talentus, tuojau nuėjęs ėmė verstis ir pelnė kitus
penkis. Taip pat kuris gavo du talentus, pelnė kitus du. O kuris buvo gavęs
vieną, nuėjo, iškasė duobę ir paslėpė šeimininko pinigus.]

Praslinkus nemaža laiko, anų tarnų šeimininkas grįžo ir pradėjo daryti su
jais apyskaitą. Atėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus; jis atnešė kitus
penkis ir tarė: ‘Šeimininke, davei man penkis talentus, štai aš pelniau kitus
penkis’.

[Šeimininkas atsakė: ‘Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai
ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko
džiaugsmą!’

Taipogi tas, kuris buvo gavęs du talentus, atėjęs pasakė: ‘Šeimininke, davei
man du talentus, štai aš pelniau kitus du’. Šeimininkas tarė: ‘Gerai, šaunusis ir
ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu
didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!’

Prisiartinęs tasai, kuris buvo gavęs vieną talentą, sakė: ‘Šeimininke, aš žino-
jau, kad tu – žmogus kietas: pjauni, kur nesėjai, ir renki, kur nebarstei. Pabijo-
jęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Še, imkis, kas tavo’.

Šeimininkas jam atsakė: ‘Blogasis tarne, tinginy! Tu žinojai, kad aš pjaunu,
kur nesėjau, ir renku, kur nebarsčiau. Taigi tau reikėjo leisti mano pinigus į
apyvartą, ir sugrižęs aš būčiau gavęs juos su palūkanomis. Todėl atimkite iš jo
talantą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų. Kiekvienam, kas turi, bus
duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.
Šitą netikusį tarną išmeskite į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų grieži-
mas’“.]

ŠV. RAPOLAS KALINAUSKAS

Juozapas Kalinauskas gimė 1835 m. rugsėjo 1 d. Vilniuje, bajorų šeimoje. Tėvas Andrie-
jus – Vilniaus universiteto profesorius, motina – Juzefa Polonska, kuri mirė net nespėjęs
pakrikštyti naujagimio Juozapo. Juozapas buvo labai gabus, stropus ir pareigingas mo-
kinys, tad nenuostabu, kad vos 15 metų jis aukso medaliu baigė Vilniaus bajorų institutą.
Vėliau mokėsi agronomijos, bet suprato, kad ši specialybė ne jam, perstojo į inžinerinę
mokyklą Peterburge, kurioje buvo rengiami carinės armijos karininkai, baigė ją leite-
nanto laipsniu. Vėliau jis labai dėl to gailėjosi ir sakė, kad tuomet jam derėjo stoti į ku-
nigų seminariją, kadangi to nepadarė, savo jaunystę laikė prarasta. Gyvenimas svetur
buvo kupinas vidinių krizių, kankino tėvynės, namų ilgesys. Apie skausmingus gyvenimo
prasmės ieškojimus, apie galimą santuoką, liudija frazė viename iš laišku namiškiams:
„Mano bėda ta, kad ieškau dvasios, o randu materiją“. Peterburge Juozapas išgyveno ir
religinę krizę. Čia gyvendamas nustojo eiti sakramentų. Vėliau jis rašė, kad apleisdamas
religines praktikas sielos gelmėse vis dėlto jautė stiprų vidinio pamaldumo poreikį, nors
nebuvo tam balsui klusnus. Kaip gabus inžinierius buvo pasiūstas tiesti Odesos – Kursko
geležinkelį. Nuošalios, mažai apgyvendintos vietovės po Peterburgo šurmulio atrodė
tarsi ramybės oazė, tai leido daug ramiau žvelgti į gyvenimą, tapo abejingam ir jo
teikiamiems malonumams. Buvo labai paprastas ir su pavaldiniais bendravo ne taip,
kaip kiti karininkai. Jei kuris darbininkas susirgdavo ir nebuvo kam dirbti, Juozapas
mundurą pakeisdavo darbiniu švarku ir dirbo lygiai su kitais darbininkais. Pasitraukęs
iš tarnystės carinėje kariuomenėje, įsijungė į 1863 m. Lietuvos ir Lenkijos sukilimą, tapo
karo ministru Vilniaus srityje. Tuo metu jis vėl išgyveno labai sudėtingą dvasinių per-
mainų laikotarpį. Po dešimties metų pertraukos atlikęs išpažintį, jis grįžo į Bažnyčios
prieglobstį. Nuo tada kasdien malda, išpažintis kas savaitę, Komunija buvo jau nebeat-
siejama jo gyvenimo dalis. 1864 m. pavasarį buvo suimtas ir nuteistas mirties bausme,
tačiau tėvo pastangų dėka bausmė pakeista 10 m. tremtimi į Sibirą. Kalinauskas pateko į
Usoles druskos kasyklas. Fizinis, emocinis ir dvasinis diskomfortas, kurį patyrė dar la-
biau priartino Juozapą prie Dievo, pagelbėjo naujai atrasti Dievą, kančia išmokė melstis
ir būti dar jautresniu kito žmogaus skausmui. Jis nusprendė kiekvieną atokvėpio minutę
skirti pasiruošimui vienuolystei: tobulino užsienio kalbų įgūdžius, domėjosi Bažnyčios
istorija, skaitydamos knygas, kurias jam siuntė namiškiai. Nepalaužiamas tikėjimas ir
pasitikėjimas Dievu, valios tvirtybė, dvasios gilumas buvo tos savybės, kurios padėjo
jam išverti sunkią tremtinio dalią, buvo atrama ir paguoda savo likimo broliams. Ne
vienam mirštančiajam jis buvo šviesa, stiprinanti nemirtingumo viltį. Tremtiniai net su-
dėjo litaniją, kurioje skambėjo žodžiai: per Kalinausko užtarimą, gelbėk mus Viešpatie.
Paskelbus dalinę amnestiją, J. Kalinauskas liko Irkutske, tęsė dar Usoleje pradėtą peda-
goginę veiklą, dalyvavo Rusijos Geografinės draugijos Sibiro sk. veikloje, kartais daly-
vaudavo mokslinėse ekspedicijose. 1872 m. tremties bausmę buvo leista pabaigti Permėje
ir Smolenske. Grįžimą lydėjo nemažai nusivylimų, viskas bylojo, kad jo bei jo bendra-
žygių auka buvo beprasmi. 1874 m. pradžioje J. Kalinauskui Paryžiuje buvo pastikėtas
kunigaikščių Čartoriskų sūnaus Augusto auklėtojo darbas. 1877 m. ir mokinys, ir moky-
tojas tapo vienuoliais: Augustas Čartoriskis (2004 m. paskelbtas šventuoju) tapo salezie-
čiu, o pats J. Kalinauskas įstojo į karmelitų vienuoliją, priėmė Juozapo Rapolo vardą.
Kiek vėliau vienuolyne jam buvo sudarytos sąlygos studijas baigti per trejus metus vietoj
šešerių, atsižvelgiant į amžių, išsilavinimą, gyvenimiškąją patirtį. 1882 m. gavo kunigo
šventimus ir netrukus buvo išrinktas vienuolyno vyresnioju. Išsiskyrė pamaldumu, apaš-
taliniu uolumu, buvo vertinamas kaip geras dvasios vadovas. Nors uždaro vienuolyno
regula draudė susitikinėti su tikinčiais, tėvas Rapolas šią taisyklę nuolat laužė, nes
negalėjo atsakyti žmonėms, kurie plūdo pas jį norėdami su juo bendrauti, laukdami
eilėje prie vienuolyno kartais po kelias paras. Ilgą laiką sirgęs džiova, daug iškenčėjęs,
skausmingai pažinęs Dievo sukurtąjį pasaulį, išdalijęs save žmonėms, rodydamas jiems
kelį į asmeninį nemirtingumą, tėvas Rapolas 1907 m., iškeliauo į amžinybę. Buvo palai-
dotas vienuolyno kapinėse. Netrukus jo kapas ėmė garsėti stebuklais. (Alma Būdvytienė)